

1886-08-07

SENDER

H.C. Aggersborg, Wilhelmine Skovgaard

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Classens Have

Recipient's location:
Civita d' Antino

Mentioned people:
H.C. Aggersborg
Nanny Bech
Anne Irgens
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard
Wilhelmine Skovgaard

Archive:
Mappe 48 nr. 36

TRANSCRIPTION

Mappe 48 brev nr. 36

Classenshave 7de August 1886

Min kjære Joakim!

Næst at takke Dig for Dine 2de Brevkort af 28, 30 og 31 juli er jeg ikke istand til at udtrykke for Dig den Glæde Fru Maribo, [Anna og] Mine og jeg følte ved igaar Aftes at modtage Dit Brev af 2de Ds. hvilket Fru Maribo, som var højst urolig over ikke at have erfaret Frøken Bechs Ankomst til Civita, [afhentede hos Langes] thi vi havde tabt hendes Spor fra Rom dertil, og fik ingen Oplysning af Telegrammet til Langes af 3de Aug, Din Hustrus Fødselsdag, hvortil jeg sender min oprigtige Lykønskning og mine bedste Ønsker for det Aar, som hun den Dag begynder. –

Jeg nærede ikke saa stor Uro som de, eller Frygt for at der paa den korte Reise skulde være tilstødt hende noget, men jeg blev dog glad ved at erholde den glædelige Underretning som Dit Brev [indeholdt] og at være Vidne til hvor de Alle blive beroligede og glade derved. Jeg var tvertimod overbevist om at "Herren", der saa vidunderlig har bragt Hjælp da alle vore Forsøg vare mislykkede, idet han bevirkede at Frøken Bech gjorde det opofrende Tilbud at reise strax

-2-

alene, hvilket Tilbud vi greb med begge Hænder og med stor Taknemmelighed.

Jeg haaber nu at Du vil faae Ro i Sindet til at male, og at Agnete vil gaa frem med Kæmpeskridt, hvilket vistnok vil bidrage at hun bestandig kan tale sit Modersmaal med en kjær og kjærlig Veninde.

Du skal ikke takke mig saa meget, da jeg kun har været et Redskab i Guds Haand, som har indgivet mig Tanken, og som vilde have været aldeles magtesløs dersom Frøken Bech ikke havde været den kjærlige og opofrende Sjæl som hun er.

Dagen efter hendes Afreise, da vi troede at det vilde være saa tomt for hendes Søster hjemme, indbød jeg hende, Fru Maribo og Cathrine til Middag, og det syntes at opmuntre hende meget, og jeg maa beundre at da jeg og Mine igaar var hos hende forinden Fru Maribo havde bragt Brevet fra Langes, var hun langt mere tillidsfuld og rolig i Sindet end Fru Maribo og Mine.

Cathrine reiste vel tilmode med Frøken Frølich til Sverrig Dagen efter og jeg antager at hun nu er ligesaa glad som vi andre.

Sommeren vedbliver at være kold og [?tildels] regnfuld

-3-

saa vi ikke en eneste Gang har kunne spise vor Frokost i Haven, men vi ere Gudskelov alle raske og have det jo ogsaa godt indendøre. Johanne Cruusberg er i denne Tid i Besøg hos os og ved vi længes derfor meget efter Sommergeir at vi kunne gjøre nogle Udflugter med hende.

Jeg ved ikke videre at fortælle som kan interessere dig, thi at der ingen [?Træfrugt] bliver i vor Have, hvor for resten alle Blomster staa smukt og godt, bryder Du Dig næppe om at erfare. –

Lev nu vel, kjære Joakim, og vær tilligemed Din elskelige Hustru, som jeg haaber er i god Bedring, paa det kjærligste hilset fra os alle, ligesom vi ogsaa kjærligst og taknemmeligst bede hilset Frøken Bech, hvem jeg betragter som et Guds Sendebud for at bringe Agnete over den farlige Reconvalecents. –

Din hengivne Onkel

H.C. Aggersborg

-4-

Min kjære Joakim! Efter nu i saa lang Tid at have levet i Angst og Bekymring for Agnete og for Dig saa er det nu som var jeg befriet for en tung Byrde, min kjære Joakim nu troer jeg ogsaa paa at Byrden er taget fra Dine Skuldre og jeg ved nu at Du eier |den| velsignede Glæde som det er at tage alt fra Vorherres Haand og takke ham for alt.

Om Gud lader os leve sammen saa troer jeg at vi vil kunde leve mang en glad og rolig time sammen jeg vil saagjerne glæde mig med Dig og jeg vil være saa inderlig glad naar Du og Agnete igjen kommer her tilbage, nu da mit Sind er befriet for Frygt og Spending saa vender min Tanke stadig tilbage til om jeg dog ogsaa kan takke Vorherre som jeg har Grund til. Jeg havde tiltænkt Dig et Brev og det skal Du ogsaa faa, men Onkel tilbød mig denne Plads og den var jo rar at benytte saa kunde jeg dog strax sige Dig et Par kjærlige Ord og Du kunde see at jeg nu var glad og rolig. Det glæder mig at Du nu kan begynde at male frisk Luft og Dit Arbeide vil gjøre Dig godt Du har aldrig talt om Dig selv men jeg tænker mig at Du kjære Joakim er meget meget medtaget, dog jeg frygter ikke, nu vil det nok alt blive godt. Din hengivne Faster

Lappskov 7de August 1886

Min Kære Joakim!

Næst at takke Dig for Din 2de Brevkort af 28, 30, 31. juli er jeg ikke i stand til at udtrykke for Dig den Glæde fra Maribo, ^{Anna og} Hent og jeg følte ved jeres Brev at modtage Det Brev af 2de 8de. Kvællat hun Maribo, som var højst urolig over ikke at have erfaret Hval Becks Ankomst til Cuxhaven ^{offentlig her længe} og vi havde tabt hendes Spor fra Rom dertil, og fik ingen Oplysning af Telegrammet til Hval af 3de Aug, Min Kustes Fødselsdag, hvilket jeg sender min oprigtige Sykonikning og min bedste Gælder for det Brev, som hun den Dag begynder.

Jeg nærede ikke for Hval som de, eller dygt for at der paa den korte Reise skulde være besværet, men jeg blev dog glad ved at erholde den gladelige Naturretning som Det Brev ^{indholdt} og at vide til hvor de ^{skulle} blive beroligede og glade deraf. Jeg var tvivlsomt overbevist om at "Lorron", der paa vidunderlig har brugt Hjælp de alle vore Fødsel var mislykkede, indt hun bemærkede at Hval Beck gjorde det dybeste Tidend at reise ^{fra} ~~fra~~

olene, hvilket Tilbud vi greb med begge Hænder og
med stor Taknemlighed.

Jeg haaber nu at Du vil give No i Tindes del af
Møle, og at Agnete vil gaa frem med Kongskrift,
hvor vi risiker vil betrage at hun bestandig kan tale
sit Modersmaal med en Hjer og Hellig Veninde.

Du skal ikke takke mig for meget, da jeg kan tak
svært at Tænk at i Guds Haand, som har indergjort
mig Tænk, og som vilde have været aldeles magtesløs.
dersom Moder Beck ikke havde været den Hellige
og opofrende Gid som hun er.

Pågen efter hendes Opreise, da vi proede at det vilde
være for godt for hendes Borte Spasme, indtil jeg
Lende. Du Maribo og Cathrine til Møtten, og det syntes
at opmuntre hende meget, og jeg var beundre at
da jeg og Mine igen var hos hende forinden fru
Maribo havde brugt Svovl for Langes, var hun
langt mere tillidsfuld og rolig i Sindet end fru Maribo
og Mine.

Cathrine rejste ud tilmode med Fruen Frølich
til Evening Pagen efter og jeg antager at hun nu
er lige så glad som vi andre.
Sommeren vil blive at være Kold og bløds regnsfuld

Jaa er ikke en eneste Gang, har kunne give mig Tilkend-
i Hænde; men vi ere Gudskele alle raskt, og have
det jo ogsaa godt indseende. Johanne Crunberg er
i den Tid i Børg her os og ~~at~~ vi langes derfor
meget efter Sommeren at vi kunne gøre nogle
Udflygter med Hænde.

Jeg ved ikke videre at fortælle om den interessante
dag, thi at der ingen Besøg blev i over Hænde,
hvor Jærskene alle Blomster for smukt og godt
byder den Dag næppe om at erfare.

Der er vel, hvor Jærskene, og der tillige med den
ikke lige Hænde, som jeg hader er i god Tid,
for det Højeste Hænde fra os alle, ligesom vi
ogsaa Højeste og Højeste medigt. Hænde Hænde
Hænde Hænde, som jeg hader om at Hænde
Hænde for at Hænde Hænde om den forrige
Reconvalence.

Min kæreste Datter
Hænde

Men kjære Jøakim! Efter min i saa lang Tid at
have levet i Angst og Bekjæmring for Agnete og
for Dig saa er det nu som var jeg befriet for en tung
Byrde, min kjære Jøakim nu lood jeg ogsaa saa
at Byrden er taget fra Din Skulder og jeg ved
nu at Du er ^{den} villig og glad som du er at tage alt
for Verdens Hæder og lakke ham for alt.

Om Gud lader os leve sammen saa lood jeg at
vi vil kunne leve mang en glad og rolig Time
sammen. Jeg vil ja ogsaa glæde mig med Dig
og jeg vil være saa uendelig glad naar Du og
Agnete i jeres kommer her tilbage, nu da
mit Sind er befriet for Trængsel og Spænding. Jeg
vender min Tanke stadig tilbage til den dag
og jeg saa kan lakke Verdens Jævn og har Grund
til. Jeg havde lidt ondt Dig at Boer og det skal
Du ogsaa saa, men Gud vilbed mig den Plads
og den var jo var at tænkte saa kunne jeg dog staa
fjer Dig at For kjærlige Ord og Du kunde se
at jeg nu var glad og rolig. Det glæder mig at
Du nu kan begynde at male friske Luft og Dit
Arbejde vil gjøre Dig godt Du har aldrig talt om
Dig selv men jeg tænker mig at Du kjære Jøakim
er meget meget medtaget, dog jeg forjæber ikke mig ved det
nok alt blive godt. Din hengivne Søster